

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

8. Dies Aprilis. Siquando fatuo delectari volo; non est mihi longè
quærendum, me video. Seneca Epist. 36.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

mareas, quia nihil merendo cogere portare pondus diei, & æstus. Imò misericordiam, & profusam liberalitatem Dei compescit negligens: in maximos peccatores, Deus maximè est liberalis, & erga prodigos filios, tantùm non prodigus est Pater: at erga negligentes, quasi avarus, & parcus: illis negat, quod aliis donat. Imò Deus, qui omnibus dat, à negligentibus aufert talenta, quæ dederat, aufert à pigro. Quid magis noxium, quàm quod non sinit, quatenus in nobis est, Deum beneficum esse? Quid magis malum, quàm quod Deum non sinit nobis esse bonum? Itaque fuge inertiam, & cum Deo operante operare, juxta vulgare merrum:

Esto laborator, Deus est tunc auxiliator.

8. DIES APRILIS.

Si quando fatuo delectari volo; non est mihi longè quærendum, me video. *Seneca Epist. 36.*

Astutia. I.

Sequuntur jam Prudentiæ quædam veluti simiæ, ac imitatrices, cujus fucò, ac specie inani communtur, & larva teguntur. Has inter tenet primas, Astutia, quæ cum ad malum usum assumitur, & ob eum omnia molitur; non est, nisi personata prudentia, quæ vocatur *Prudentia carnis*, quæ est stultitia apud Deum. Nulla enim est imprudentia mentis, quàm prudentia carnis. Hanc si calles, fateor, es callidus: sed nec illud diffiteor, vel
ideo

Aprilis.

Tessera.

265

Ideo es fatuus. Hinc si tibi volupe est cum fatuo agere, non est querendus apud Garamantas: non tantum est apud te, sed tecum, imò in te, quia es ipse tu. Qui hac prudentia callent, sunt veteratores callidi, versipelles, fraudum opifices, astutiarum fabri, in machinis construendis vigiles, in parandis insidiis prompti, in dissimulando belli, in simulando arguti, in nocendo infames. Vident quidem in tractandis mercimoniis, in parando brevissimo honoris choragio, in litibus ad fallaciam struendis, vias omnes, rationesque norunt augendæ rei suæ: possunt etiam ingenii vi, & scelerata machinatione illudere aliorum luminibus, & incautos in fraudem inducere: si expugnanda aliena impudicitia, si vicini fraudandi, si rependum ad potentium gratiam, si aspirandum ad dignitates, si domus injustè ornanda, nullæ deficiunt artes, sunt ex historiis Lyncei, è fabulis Argi: ubique centoculi.

II. Sed illi ipsi, qui sunt in negotiis terræ perspicaces Aquilæ: sunt in negotiis cæli cacutientes Noctuæ. Non cognoscunt legem Domini, quam singulari audaciâ violant: non intelligunt imperantis, minantisque Dei potentiam, & servitutem, quam despiciunt; non turpitudinem vitii, quam ignorant: non eximium decus Honestatis, quam pensi habent: non præmia bonorum operum, quæ vilipendunt, non beatarum mentium societatem, de qua nunquam cogitant. Est lippitudo in oculis: in mente caligo: in iudicio tenebræ: & quia omnia illorum studia, consilia, vanæ, & importunæ cogitationes in negotiis mundi occupantur: planè in cælestibus caligant: & dum splendor dignitatum, quæsitique

R 5

inter

inter homines honoris illudit; dum sensuum lenociniâ, & blandæ usura voluptatis, aut aumni fulgor, & inanissimi lucelli aura, quatit animum; tenebris innubilatur acies mentis, & cæcâ quâdam caligine circumfunduntur. Illi sunt negotiatores terræ, fucatae prudentiæ amasii; qui in humilibus, abjectisque negotiis, vividi, ignei que; in cœlestibus, & Divinis stupent. Ex hac prudentia carnis oriuntur in familiis noxæ, in foro malitiæ, in pactis, conventisque doli, in amicitia præstigiæ, in agendis rebus circumscriptioes, in probos calumniæ.

III. Jactent se licet, & se pulchros, ac beatos putent Filii hujus sæculi; quod exquisitâ industriâ, & subtili artificio ad pingua beneficia pervenerint; quod floreat indies magis, opesque parent jam cumulo, & magnitudine invidiosas; quod Magistratu, aut aliis honoribus potiuntur; quod familiam locupletaverint: in litibus invicti, in mercimonio strenui, in agendo fortunati; si tamen Dei metu, & Christianâ careant prudentiâ, Dei Filius, hoc est Increata, & Incarnata Sapiëntia, eos stultos vocat. Hæc stultitia in omnes propè homines grassatur. Eligite hominem, qui in Academia, est quasi sapiëntiæ Antistes, scientiæ oraculum. Hunc si videres in theca pretiosa servare lutum, aut fimum; & indè abjicere gemmas, & adamantes: hunc nè prudentem æstimares, nonne insipientem existimares? Et quomodo prudentem judicas, qui non semel; sed semper cotuum implet ambitione honoris, cupiditate opum, aviditate voluptatum; quæ omnia arbitratur Apostolus, non nisi stercora? contra verò flocci facit Divitias Gratiæ, promissa Gloriæ, possessionem cæli.

Aprilis.

Tessera.

267

merita Christi, perfectiones Dei; ac ipsum denique rebus omnibus postponit Deum. In hoc unum intendunt filii hujus sæculi; ut spernant illa, quæ perstant per omnium perpetuitatem sæculorum: satis est, si hinc turgeant fastu, & polleant astu memores illius:

Astu vincit homo, cuncta creata solo.

9. DIES APRILIS.

Deus sic curat unumquemq; nostrum, velut solum curet; & sic omnes, tanquam singulos. *August. l. 2. Confess. cap. 11.*

Sollicitudo I,
nimia in
temporalibus.

A

Stutiam subsequitur Sollicitudo, quæ tunc prudentiæ opponitur, dum totam Rationem absorbet exces-

su cogitationum de rebus temporalibus. Quid te angit, imò sollicitat sollicitudo; cum tantum tibi uni invigilet tota Dei providentia, ac si in tota hac rerum universitate esses solus? scilicet Rex, qui omnibus providet, qui sibi sunt à manibus, à pedibus; à literis, ministris, colonis, agaronibus, mancipiis; imò falconibus, canibus, equis, felibus; Filium suum primogenitum, unigenitum, Regni hæredem, sceptri successorem; quem unum gerit in oculis, alit in fibris, habet in delitiis, destituet rebus ad vitam necessariis? Expende hodiernæ diei tesseram, & mitte de rebus perituris curam superfluum. Sed una est hominum sollicitudo: nescio, an deploranda Heracliti fletu,
an